

СТАНОВИЩЕ

От доц. Драган Георгиев Немцов

Относно: дисертационният труд „История и развитие на дисциплината Рисуване в архитектурния факултет на УАСГ“.

Автор: Йордан Петров Леков

Научен ръководител: проф.дизк. Петер Цанев

Представени материали: 1/ Ръкопис от 211 стр., 2/ Приложение с илюстрации от 77 стр. с 319 илюстрации за периода 1949-2018 г., 3/ Автореферат от 56 стр., 4/ Европейски формат на автобиография.

Представените материали отговарят на изискванията на Правилник на НХА за прилагане ЗРАСРБ.

Авторът-изследовател. В дисертационния си труд /ДТ/ Йордан Леков респектира със своята научна добросъвестност и многообхватност на научното изследване, съобразено с поставените цели и задачи. Той се придържа стриктно към фактите, които са свързани с историческото развитие на дисциплината Рисуване в архитектурния факултет на УАСГ за периода 1943-2018 г.: промени в структурата на ВУЗ, на учебните програми и преподавателския състав. Фактите са описани с архиварска точност и подробности. В стремежа си да състави цялостна картина за обучението по рисуване, авторът допуска на отделни места в ДТ буквални повторения на информация /с.6-20; 198 и др./. Това увлечение в подробностите се проявява и в формулировката на целите и задачите на ДТ. Например, целите са представени като вид задачи /с.6/, но за цели се споменава и в края на ръкописа – заключение, където те са изразени чрез по-синтезиран и структурно оправдан текст /с.197/.

Най-съществен принос в ДТ са **документите** – учебни програми, протоколи от катедрени заседания и конкурси, биографични справки за преподаватели и огромен брой илюстрации, надлежно събрани, проучени и надписани с имената на студентите - автори, годината на създаване и вида учебни задачи. Илюстративният материал представя историческото развитие на дисциплината Рисуване ясно и убедително, наравно с текста. Може би към сведенията за рисунките би било добре да се добавят и имената на преподавателите, под чието ръководство те са били направени. С право в ДТ се набляга на личността на преподавателя, от когото зависи в крайна степен успешното прилагане на програмата по рисуване в учебната практика. Би било интересно и полезно да се интервюират преподавателите, които все още са живата история на катедрата. Те сигурно имат какво да кажат за миналото и бъдещето на рисуването към архитектурния факултет. По стечение на обстоятелствата, аз съм свидетел на развитието на дисциплината Рисуване в периода 1963-1981 г. и мога да гарантирам за обективността на изследването в ДТ. Вярно е, че рисуването беше силно повлияно от концепцията на съветската академична „натурна“ школа, но също така е вярно, че тогава у нас се използваша всички възможности за разширяване на хоризонта с примери от други социалистически и западноевропейски страни. Това ставаше най-често чрез творчески едномесечни командировки по линия на СБХ. В една от тях /до ГДР и Зап.Берлин през 1961 г./ участвах заедно с Н.Лилов и Д.Арнаулов. Въпреки кризата околото издигането на Берлинската стена, имахме възможност да се запознаем отблизо с опита на обучението по рисуване както в художествените академии на Дрезден и Берлин, така и със системата на БАУХАУЗ в Майсен и

Зап.Берлин. Целта беше да приложим този опит у нас в стремежа ни да се състави цялостна интегрална структура на художественото образование в сферата на общообразователното училище, средните специални художествени училища /художествените гимназии/, техникумите по художествени занаяти, педагогическите и други специализирани ВУЗ, вкл. УАСГ. При тогавашните условия обаче западното „влияние“ се изразяваше в частични промени на методите на обучение и вида изобразителни задачи.

Дисертационният труд се отличава с задълбочен **анализ** на документалния материал. Анализирани са подробно отделни документи респ. учебни програми. Приложен е и системно-структурния анализ на дисциплината Рисуване, интегрирана с Моделиране като базова дисциплина в архитектурния факултет. Направени са прецизни професионални заключения към всяка глава на ДТ, който завършва с общо заключение за поуците от историята и перспективите на бъдещето. Леков е оптимист. Той вярва в творческото сътрудничество между ръчното рисуване и компютърните графични технологии.

Оценката. Съгласен съм с приносите на ДТ, посочени в автореферата. Смятам, че ДТ е актуален, защото без минало няма настояще и бъдеще. Убеден съм, че той ще послужи да се научат по-добре уроците на историята в областта на висшето художествено образование.

Заключение. Предлагам на почитаемите членове на научното жури да присъдят по достойнство на Йордан Петров Леков образователната и научна степен „доктор“.

Подпис“

.....

/доц.Др.Немцов/

София, 16.09.2019 г.